

بیانیه شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست فاجعه جهانی کرونا نشانه شکست و درماندگی نظام سرمایه داری

شیوع ویروس کرونا و تلفات تراژیک تاکنونی آن، یکبار دیگر نشان داد که نظام سرمایه داری با پایه ای ترین حقوق فردی و اجتماعی انسان امروز از جمله حق سلامتی و حق حیات در تناقضی مهلک قرار دارد. این فاجعه، رعدی در آسمان بی ابر نبود. از قبل مشخص بود یعنی باید مشخص میبود که نظام سرمایه داری به دلیل اولویت دادن به الگوی توسعه اقتصادی مبتنی بر کسب حداکثر سود، نه تنها برای بشریت بلکه برای طبیعت نیز ارزشی قائل نیست. اینرا حتی کارشناسان محیط زیست و دانشمندان و اساتید دانشگاهی همین نظام نیز اکنون اعتراف میکنند که ویروسهای جدیدی مثل کرونا محصول تحت فشار بودن محیط زیست حیوانات و طبیعت کره زمین است که سبب جهش های ژنتیکی و بسیار هوشمندانه این نوع ویروسها و میکروبها می شود.

بحران کرونا پدیده ای غیرقابل پیش بینی نبود. در دو سه دهه اخیر، بشریت شاهد اپیدمی هایی چون: جنون گاوی، آنفولانزای خوکی، ابولا، سارس و مرس بوده است، بنابراین هر حکومت و جامعه ای که برای سلامت و معیشت شهروندان خود ارزشی قائل بو، باید از قبل خود را برای چنین روزهایی آماده میکرد. اما این آینده نگری با ذات نظام سرمایه داری در تضاد است. این سیستم بویژه کشورهای امپریالیستی برای نابودی کره زمین و همه مردمان آن با بمب و گلوله، نه یکبار بلکه برای چندین بار، ذخیره در زرادخانه های خود دارند، اما برای حفظ سلامت شهروندان و کادر درمانی، حتی از فراهم کردن امکانات ابتدایی چون: ماسک، روبوش مخصوص، الکل پزشکی، ژل ضد عفونی، دستگاه اکسیژن مصنوعی، تخت بیمارستانی کافی و ... ناتوان است.

بحث ابدأ این نیست که گویا این دولتها و کشورها با ضعف مدیریت روبرو هستند (تردیدی نیست که در برخی از کشورها نظیر ایران درماندگی سرمایه داری با بحران مدیریت و تعدد مراکز تصمیم گیری نیز عجین شده است) معضل اساسی همانا این است که نظام سرمایه داری برای حفظ سلامت مردم و حفاظت از محیط زیست، ارزشی قائل نیست و اگر اینجا و آنجا برخی محدودیتها و عقب نشینی ها را پذیرفته، ناشی از فشار جنبش های اجتماعی بویژه جنبش مبارزه برای ارزشهای سوسیالیستی طبقه کارگر بوده است.

نتیجه این درماندگی و اولویت دادن به سود سهام کمپانیها و ابر سرمایه داران، این شده که سیستم درمانی حتی در پیشرفته ترین کشورها نتواند از پس اپیدمی هایی از نوع کرونا برآید. این دولتها از زمانیکه در ماه دسامبر نخستین علائم شیوع وسیع ویروس کرونا در "ووهان" چین آشکار شد فرصت داشتند که با اولویت دادن به سلامت مردم و نه منفعت سرمایه، امکانات خویش را بسیج کنند. اما هم از طریق پنهانکاری و هم از طریق اصرار بر گردش چرخ سرمایه، موجبات آلودگی صدها هزار نفر را فراهم کردند که قطعا به میلیونها نفر افزایش خواهد یافت. فاجعه ای که تا این لحظه دست کم جان بیست و چند هزار انسان را در سراسر جهان گرفته است.

اگر در گذشته بیماری ابولا دمار از روزگار کشورهای آفریقایی در می آورد و یا همین حالا بیماری پیش پا افتاده ویا در یمن جنگ زده و هائیتی زلزله زده دارد جان هزاران نفر را میگیرد، اکنون کرونا در قلب امریکا و اروپای پیشرفته دارد رکوردهای جدیدی از جانباختن شهروندان را به نمایش میگذارد. نتیجه این

درماندگی ساختاری این شده که در ایتالیای عضو باشگاه امپریالیستی G7 علناً اعلام میکنند که راهی جز کشیدن لوله اکسیژن از دهان افراد مسن و فرستادن عمدی آنها به گورستانها ندارند و یا نخست وزیر بریتانیا با وقاحت صحبت از ضرورت ابتلای هفتاد درصد از مردم برای ایجاد "مصونیت جمعی" میکرد و حاضر نبود بدون فشار کادر زحمتکش درمانی و مردم، تن به سیاست پیشگیری و قرنطینه بدهد. همین نوع سیاستها در سایر کشورها نظیر امریکا نیز پیش گرفته شده که اکنون دارند عواقب وحشتناک آنها به چشم می بینند.

در ایران که عملکرد سیستم سرمایه داری با استبداد فاشیستی، تحجر مذهبی، درماندگی و تعدد مراکز تصمیم گیری تلفیق شده است، بحران کرونا دارد در ابعاد وسیع جان مردم و کادر درمانی را میگیرد. این رژیم که از روزها قبل از راهپیمایی دولتی ۲۲ بهمن و انتخابات نمایشی دوم اسفند از شیوع ویروس کرونا در قم آگاه شده بود، عمداً برای تحت تاثیر قرار نگرفتن این دو نمایش دولتی، و نیز نگاه امنیتی رژیم به بحرانهایی از این دست، به سیاست پنهانکاری روی آورد. درحالیکه سیستم بهداشتی قم سخن از تبدیل "مقبره معصومه" به مرکز صدور ویروس کرونا به سراسر ایران میکرد، مقامات استانی و دولتی و متحجرین مذهبی با کفر دانستن چنین اهانتی به حرم معصومه، آنها توطئه دشمنان خارجی برای بی عصمت کردن امامان و امامزادهای شیعه تلقی کردند. در واقع جمله تاریخی کارل مارکس مبنی بر اینکه " دین افیون توده هاست" بار دیگر حقانیت خود را به اثبات رسانیده است! اکنون نه تنها در ایران تحت حاکمیت اسلامی، بلکه در مناطق و کشورهای مسیحی، یهودی، هندو و ... هم به خاطر « ترکیب سرمایه و دین و استبداد » در حاکمیت، فاجعه تلفات انسانی در حال گسترش است، به ویژه در ایران در بند استبداد دین و سرمایه، رژیم سعی دارد با ارایه آمارهای تقلبی گسترش تلفات انسانی را کتمان کند. این رژیم تنها به ابتلای سی هزار نفر و مرگ ۲۳۰۰ نفر اعتراف کرده است اما بسیاری از کارشناسان و آگاهان و مردمان ساکن ایران از جمله سازمان بهداشت جهانی رقم واقعی را احتمالاً پنج برابر این میزان ارزیابی کرده اند!

رژیم انسان ستیز حاکم حتی برای حدود سه ماه حاضر نشده برخی سیاستها مبنی بر غربال گری و قرنطینه را در شهرها و استانهای ایران اجرا کند درحالیکه کشورهایی نظیر چین با اجرای قاطع و سریع این سیاست توانستند تا حدودی از ابعاد فاجعه بکاهند. حکومت درمانده سرمایه داری و مذهبی ایران از زبان رهبرش حتی به بافتن خیال بافی های مالیخولیایی نظیر " توطئه دشمن برای تولید ویروس منطبق با ژن ایرانی" !! روی آورده و درعین حال که از ادامه سیاستهای تحریمی امریکا می نالید و آنها بهانه ای برای کتمان درماندگی خود قرار داده بود، حاضر نشد به بهانه همین " تئوری توطئه " کمکهای یک سازمان مستقل نظیر "سازمان پزشکان بدون مرز" را برای احداث یک بیمارستان صحرائی مجهز در اصفهان بپذیرد و علیرغم موافقت وزارت بهداشت با دریافت این کمک، بعد از ورود امکانات این سازمان، جلوی فعالیت آنها را گرفتند که جهانیان را در بهت فرو برد !! این سیاست در حالی عملی میشود که سیستم درمانی ایران حتی تا قبل از شیوع کرونا به اعتراف رسانه های داخل کشور از کمبود دویست هزار پرستار و هزاران دکتر و متخصص و تخت بیمارستان و امکانات اولیه دیگر رنج میرد. فشار طاقت فرسایی که بر کادر درمانی زحمتکش ایران وارد میشود تا کنون جان دهها نفر از پرستاران و پزشکان را گرفته است. در سایر کشورهای حتی پیشرفته سرمایه داری نیز شاهد همین فشار طاقت فرسا بر سیستم درمانی هستیم.

علاوه بر این معضل ، جهان شاهد یکی از عظیم ترین بحرانهای اقتصادی دو دهه اخیر خود بوده است. تا کنون بازارهای بورس و اقتصاد سرمایه داری سقوط هزاران میلیارد دلاری را تجربه کرده اند. صدها میلیون نفر از کارگران و زحمتکشکان در سراسر جهان شغل و درآمد خود را از دست داده اند یا به موازات رشد بحران، در حال از دست دادن هستند. واکنش دولتهای سرمایه داری همچون بحران بزرگ ۲۰۰۸ ریختن تریلیونها دلار از بودجه کشور و بانکها به حلقوم کمپانیهای بزرگ است، ولی وقتی به بیکاران و زحمتکشکان میرسند به سیاست قطره چکانی روی می آورند. حتی در پیشرفته ترین کشورها سخن از اعطای پنجاه تا هفتاد درصد حقوق بیکاری به کارگران و شاغلین میکنند.

به همین خاطر بلند کردن پرچم: "سلامت ، معیشت ، منزلت ، حق مسلم ماست" بیش از هر زمان الویت پیدا کرده است. کوبیدن بر خواستههای سوسیالیستی جنبش ما نظیر: آموزش رایگان، درمان رایگان، بیمه بیکاری مکفی، و حق هر انسان برای برخورداری از یک زندگی شرافتمندانه، و نیز گسترش مبارزه برای حفظ محیط زیست انسانها و حیوانات و گیاهان و مبارزه با تبعیض و نابرابریهای طبقاتی و عبور از نظام جهانی سرمایه داری، بیش از هر زمان به یک ضرورت عاجل تبدیل شده است. در این دوران حساس از تاریخ جهان، باید بر همبستگی اجتماعی، خودیاری و مدرسانی به افشار آسیب پذیرتر نظیر: سالمندان و معلولین تاکید وتوجه ویژه ای داشت.

با ایجاد کمیته های مردمی در هر محله و منطقه به یاری کسانی بشتابیم که بحران کرونا مانع از دسترسی آنها به اولیه ترین نیازهای غذایی و بهداشتی شده است. البته نشانه هایی از خود سازمانیابی را در ایران و سایر کشورها مشاهده میکنیم که ضروری است در همه عرصه ها گسترش یابد.

"شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست" ایران، همدردی عمیق خود را با خانواده های جانبازان کرونا اعلام میکند و همچون اکثریت مردم ، به کادر درمانی زحمتکش ایران و سراسر جهان درود میفرستد که علیرغم درماندگی دولتهای سرمایه داری دارند با چنگ و دندان و با به خطر انداختن سلامتی خود، از جان بیماران حفاظت میکنند.

مبارزه برای آزادی بی قید و شرط همه زندانیان سیاسی وافشای هرچه بیشتر چهره کثیف و انسان ستیز نظام سرمایه داری و ارتجاع مضاعف دینی وظیفه ایست که در برابر جنبش طبقاتی و نیروهای چپ و کمونیست قرار دارد و باید تاکید کرد که تنها با عبور از جهنم سرمایه داری و گذار به سوسیالیسم است که انسان هویت انسانی و حقوق انسانی خود را به چنگ خواهد آورد و این ممکن نیست مگر با سرنگونی انقلابی حاکمیت ارتجاع مذهبی و سرمایه داری توسط طبقه کارگر و متحدین بیشمارش برای حاکمیت اکثریت عظیم بر اکثریت عظیم.

نابود	باد	نظام	درمانده	سرمایه	داری
سرنگون	باد	رژیم	سرمایه	جمهوری	اسلامی
زنده باد آزادی ، زنده باد سوسیالیسم					

۲۸	مارس	۲۰۲۰	-	۹	فروردین	۱۳۹۹
اتحاد فدائیان کمونیست ، حزب کمونیست ایران ، حزب کمونیست کارگری- حکمونیست ، سازمان راه کارگر ، سازمان فدائیان (اقلیت) ، هسته اقلیت						

